

Előfizetési árak:

Egész évre . . . . . 12 frt.
Félévre . . . . . 6 " "
Negyedévre . . . . . 3 " "
Egy óra . . . . . 1 " "
Egyes szám 4 kr.

Kiadóhivatal:

Pleitz Fer. Pál könyvkereskedése Nagybecskerek, Hunyady(fő-)utca 10. sz., hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólamlások intézendők.

TORONTÁL.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Szerkesztőségi iroda:

Nagybecskerek,
Ferencz-József-tér,
Bauer-féle ház
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény
intézendő.

Hirdetések

a kiadóhivatalban fogad-
tatnak el. Azonkívül az
összes hirdetési irodákban.

Megjelenik mindennap,
vasár- és ünnepnapok
kivételeivel.

Baross Gábor †.

Nagybecskerek, május 9.

(*) Három hosszú napon keresztül élt kétség és remény közt az ország népe.

Három napon át igyekezett a nemzet a magyar geniusz arczáról el-emelni azt a nehéz fekete fátylat, mely kinos gyászunkra akart minden perczen oda hullani. És a harmadik napon beteljesedett a végzet. Baross Gábor meghalt, hogy ismétlődjék egy új, kérelhetlen példában a mi végzetünk, mely minduntalan fölsiratja a nemzetet, hogy legnagyobb fiait legnagyobb alkotásaiknak közepette ragadja el tőlünk, mintha átkunk rejlene abban, hogy a gondviselés ritka kegyében nekünk adott nagy embe-reink, nem teljesíthetik be hivatásukat ezen a földön, melyen olyan kevés igazi nagyság születik a mi boldogításunkra.

Ebben a nehéz órában, melyben olyan igaz gyásztól és olyan őszinte fájdalomtól van leverve az egész nemzet, ki tudna a számító ész rideg pedanteriájával beszámolni arról, hogy mit vesztett Magyarország politikai közélet, kormánya és a magyarság életfája annak a nagy halottnak az elmúltában, kinek porhüvelyének látása ott, abban a házban indit könyekre ezeket, a honnan az ő közmondásos vas-keze dirigálta Magyarország kereskedelmét és közlekedését s a honnan ütött szét mindarra és mind az ellen, a mi a magyarság vitális érdekeihez idegentül mert közelíteni; lett légyen az ellenünk intézett tendencia akár a korona körül olázkodó Tartuff-ök, akár pedig a régi német varkocscsal esetlenkedő apró hírességek köréből intézve.

Most csak annyit érez az ország egész népe, hogy nagy vala nekünk mindenképpen ez a mi szivünkben megsiratott halottunk. Most csak annyi bizonyos, hogy a kereskedelem magyarosítását, a zónát, az európai kötelezettségünkben elvállalt Vaskapút, amint inaugurálta, a világ bámulatára és kis hitű ellenségeink ölé

irigységére megteremtette, és másként a kontinens tiszteletét vonta óriási vállalkozásai felé, azalatt mindig egy olyan vérünkbeli való vér ült azon a miniszteri széken, aki soha sem tudta azon a magas polcon sem megbocsátani a legelső lépést sem azoknak, akik benne — mint a korona tanácsosában — megejthetőnek vélték gondolni a miniszterben a speciális magyar érdekek hajthatatlan, nem alkuvó képviselőjét.

Ezért volt olyan osztatlanul nagy a nemzet bizodalma, szeretete Baross Gábor iránt.

Ezért áll a ravatala körül egy emberként a magyarság.

És azért lesz nagy, örökké áldott az ő emlékezete közöttünk, mert a vas-kezü miniszter hatalmas karja a mi féltett nemzeti individuálitásunk jelképeit tartotta egész életében magasra . . .

Az elhunyt nagy ember életrajzát a következőkben adjuk:

Bellusi Baross Gábor született 1848. június hó 6-án Pruzsinán, Trencsénmegyében. Gimnasiunai tanulmányainak befejezése után a jogtudományok elsajjítása végett Pestre jött, a hol fényes sikerrel végezte be tanulmányait. Az ügyvédi diplomát 1871-ben nyerte el, s ekkor megyéjének szolgálatába lépett. Előbb mint aljegyző működött, majd 1874-ben főjegyzővé és arvaszéki elnökké lett, s ez időben alapította a „Vágvölgyi Lapok“-at.

Képviselővé 1875-ben választották, még pedig a pucho-illovai kerületben. Ez idő óta szakadatlanul tagja a képviselőháznak. Képviselőse ideje alatt tagja volt valamennyi felirati bizottságnak, elnökölt a közoktatási bizottságban s előadója volt a közgazdasági bizottságnak. A delegációkban is játszott szerepet. Előbb jegyzője volt, majd előadója lett a hadügyi albizottságnak.

Allamtitkárrá 1882-ben lett, az akkori közmunka és közlekedési miniszteriumban. 1887-ben elnyerte a közmunka és közlekedési miniszterium tárczáját s a közlekedési és földmívelési miniszteriumnak törvény alapján eszközölt átalakítása óta kereskedelmi miniszter.

Allamszolgálatba lépése óta a tervszerű és nagy arányú reformok hosszú sorát kezdeményezte s különösen mint miniszter fejtett ki rendkívüli és sikeres tevékenységet, mely a magyar gazdasági élet minden ágára termékenyítő hatással volt.

Főbb alkotásai: A magyar államvasutakat akképen reorganizálta, hogy egy-

részt az ország közforgalmi érdekeinek szolgáljanak, másrészt az állami bevételeket, a befektetett tüke arányában növeljék, a vasutaknak már előbb megkezdett államosítását ritka erélyvel és tervszerűséggel folytatta, új vonalak építésével és az osztrák-magyar államvasut hazai vonalainak államosításával az egész közforgalom vezetését az állam kezében összpontosította. A vicinális vasutaknak nyújtandó kedvezményről szóló törvény alkotásával és végrehajtásával pedig a fontosabb helyi vonalak kiépítését tette lehetővé.

Az ekkép megalkotott nagy vasuti hálózatot minden irányban a magyar gazdasági élet szolgálatába helyezte, s magyar nemzeti gazdasági és tarifa-politikát léptetett életbe, mely a belforgalmat és a kivitelt egyaránt emelte.

1889. év augusztus elsején behozta a zónatarifát, mely a személyforgalomban korszakot alkotó reform, s nálunk a forgalmat roppantul emelte, külföldön pedig többé-kevésbé utánzásra talált.

1891. év január hó elsején az új árudíj-szabással és a benne nyújtott kedvezményekkel terményeink kivitelképességét, fejlődő iparunk versenyképességét emelte.

Tengeri forgalmunk emelésére nagy arányú tevékenységet fejtett ki. A postát és távirát egyesítette, a postatakarékpénztárakat, a vasuti, posta- és táviradai szaktanfolyamokat szervezte.

Mint közmunka és közlekedési miniszter az ármentesítő társulatok egységesebb felügyeletével és ellenőrzésével, továbbá a „vizrajzi osztály“ felállításával folyóink szabályozását czéltudatos irányba terelte.

Mint kereskedelmi miniszter a kereskedelmi muzeumot, az országos ipartanácsot, az ipari és kereskedelmi alapot alkotta meg, s nevéhez fűződnek az iparnak adandó állami kedvezményről, a munkások betegsegélyezéséről, a vasárnapi munkaszünetről stb. szóló törvények.

A közuti és középítészeti szolgálatot, valamint az 1891. évi I. t.-cikkkel a közmunka-vám-és révügyeket rendezte s az állami uthálózatot kiterjesztette.

A Vaskapu szabályozását is ő kezdeményezte s ugyszólván evvel való foglalatossága volt, halálának okozója is.

Érdemeit Ő Felsége a vaskorona renddel és titkos tanácsosi méltósággal jutalmazta.

Nagy népszerűségét s a közönségnek személye iránt nyilvánuló nagy szeretetét élénken bizonyítja, hogy a legutóbbi választások alkalmával három helyen, Pécsen, Szombathelyen és Győrben választott meg egyhangulag.

A feljárnott mandátumok közül a győrit tartotta meg, mely városnak 1884-ik év óta képviselője.

Magyar miniszterek Bécsben. Bécsből jelentik 7-iki kelettel: Szapáry Gyula gr. miniszterelnököt ma délután 1/2 órákor Ő Felsége magánkihallgatáson fogadta. Délutáni 2 órától 6 óráig a külügyminiszteriumban Kálnoky gr. külügyminiszter elnöklete alatt közös miniszteri tanácskozás volt, melyben a delegációk elé terjesztendő javaslatok felett tanácskoztak. A tanácskozást holnap folytatják. A delegáció ülészakának idejére nézve eddig még nem határozta. Az értekezleten Kálnoky grófn kívül részt vettek: Bauer báró közös hadügyminiszter, Kállay közös pénzügyminiszter, Taaffe gr. osztrák miniszterelnök, Steinbach osztrák pénzügyminiszter, Falkenhayn osztrák földmívelési miniszter, Szapáry Gyula gr. miniszterelnök, Wekerle pénzügyminiszter, Szogyény Ő Felsége körüli miniszter, Sterneek br. tengernagy és a hadügyminiszterium több szakelőadója. Popovics oszt. tanácsos, Wickenburg Márk gr. miniszteri fogalmazó kíséretében, ma ide érkezett. — A szerbiai meghatalmazottakkal a szerződési tárgyalások, melyekre Mihailovich és Andreánszky br. miniszteri tanácsosok tegnap ideértek, ma újra megindultak.

Erre vonatkozólag a „M. É.” a következőket jelenti: Elintézték a pénzügyminiszterium és a külügyminiszterium költségvetését, mire a hadügyi előirányzatot beszélték meg alapvonásaiban. A közös hadügyminiszter az idén is ugyanazzal a többköveteléssel lépett elő, mint a múlt évben, a két pénzügyminiszter azonban ezuttal is a múlt évi állápontra helyezkedett és bárha a hadügyi költségvetés természetes növekedéséhez, illetőleg emeléséhez hozzá is járulnak, megmaradnak a mellett, hogy ez csak is deficit nélküli költségvetés keretén belül történhetik. Így nevezetesen több követelést engedélyeznek a gabona és élelmi cikkek árainál. Az értekezlet ma délután 5 1/2 óráig tartott, de holnap folytatják. A tanácskozások valószínűleg hétfőn az Ő Felsége elnöklete alatt tartandó közös miniszteri értekezleten fognak véget érni.

Nikolics Fedor báró választói között.

Hajdanában, némelyek szerint a parlamenti élet boldogabb korszakában, az önértékes, a nép bizalmára komolyan igényt tartó képviselők minden ülészak végén siettek választói körébe, hogy ott számot adjanak működésükről.

S ez igen üdvös szokás volt. A képviselő lelkében azon érintkezés szüksége ébren tartotta a kötelességérzetet. Mert hűségesen kell őriznie a bizalom zálogát annak, a ki felelni készül megbízónak. Es ez a felelősség nem volt üres szó. Gyakran megtörtént, hogy a választók megingatott bizalmukat nemcsak megvonták attól, kinek egy-két év előtt mandatumot adtak, hanem annak népgyűlési határozattal kifejezést adtak és nyomatékot.

A politikában is van divat s mint minden divat, ez is változik. Teljesen megváltozott a viszony a képviselő és a választott között. Mikor a tisztelt választópolgárok átadják leendő képviselőjüknek azt a nagy csomagot,

melylyel honatyává lesz s az elmondja többé-kevésbé sikerült programbeszédjét, máris lemondhatnak arról, hogy egyhamar ismét szerencsésük legyen kerületük képviselőjéhez. Hacsak véletlenül ott nem lakik köztük, a mikor persze megnézhetik vagy a templomban, vagy a kaszinóban, már aszerint, a mint az illető jámborabb, vagy mulatóbb ember.

Annál jobban esik ily viszonyok között látni azt, hogy akadnak még képviselők, kik nem nézik le nagyurigóggal azokat, kik őket felemelték, hanem eljönnek választói közé, megköszönni azt a bizalmat, melylyel a képviselőt megajándékozták. S az a fényes fogadtatás, az a mesterkéletlen szívélyesség, az az őszinte öröm, melylyel a kikindai kerület választói tegnap képviselőjüket, Nikolics Fedor bárót fogadták, legjobb bizonyítéka annak, hogy kár volna azt a régi divatot fel nem eleveníteni, mert amint alkalmat ad a népnek bizalmatlansága kifejezésére, úgy módot talál — s ezt bizonyára szívesebben teszi — arra is, hogy köszönetet mondjon képviselőjének a kerület érdekében kifejtett munkásságért s azzal a két felbátorító szóval küldje vissza az országgyűlésbe: Bizunk benned.

Nikolics Fedor báró jól tette, hogy lement választói közé. Egyrészt, mert alkalmat adott nekik, hogy ragaszkodásuknak és tiszteletüknek a legfényesebb alakban kifejezést adjanak, főleg azonban azért, mert a tegnapiak után azzal a büszke öntudattal foglalhatja el helyét az ország házában, hogy az egész kerület bizalmát bírja, párt és minden egyéb külömbiség nélkül.

A példa megérdemelné, hogy minél többen kövessék.

Az ünnepély lefolyásáról kiküldött tudósítónk a következőkben számol be:

Nikolics Feodor báró a reggeli gyorsvonattal indult el Temesvárról Rónay János, Mikszáth Kálmán, Lupa Péter képviselők és Poppovics István, a Tökölánium igazgatója, társaságában. Zombolyán egy kisebb küldöttség csatlakozott, továbbá Bobics József jószágigazgató, Hieronymi Károly és Belicska Béni képviselők. A küldöttség nevében Vlachovits esperes néhány szóval üdvözölte Nikolics bárót, ki szívélyesen megköszönte a figyelmet. 9 óra előtt Kikindára érkezett a vonat, a hol a szakadó eső dacára százakra menő közönség fogadta a népszerű képviselőt zsvió- és éljen-kiáltásokkal. A tüzoltók zenekara eljátszotta a Rákóczy-indulót, mire Telecsky Risztó a fogadó-bizottság nevében üdvözölte a bárót, arra kérve őt, hogy fogadja szívesen a kikindaiak vendégszeretétét. Nikolics báró meghatva felelt, kiemelve: hogy amint eddig legfőbb törekvése volt választói bizalmát kiérdemelni, úgy ezentul minden igyekezetével azon lesz, hogy azt megtartsa. Ezután Telecskyvel kocsiba ült, a kinek házához is szállt. Követte őket, szakadó esőben, körülbelül 120 kocsival.

A délelőtt többi részét azzal töltötte a báró, hogy egy a görög-keleti, mint a rómkath. isteni tiszteleten részt vett.

Ezután fogadta a küldöttségeket. Nevezetesen a gör. kel. egyházközség és a szabadelvű párt küldöttségét, mely utóbbi nevében Kikindai Ferencz kir. közjegyző, rövid magvas beszédben biztosította a képviselőt a párt törhetetlen ragaszkodásáról. Nikolics báró meleg szavakban köszönetet mondott a bizalomért és arról biztosította a pártot, hogy ő a régi marad.

A többi küldöttségeket felmentette a tisztelgés alól.

*

Délután két órákor a kaszinó termeiben fényes bankett volt, melyen 150-en vettek részt. Ott voltak Nikolics bárón kívül, kit beléptekor zajos éljenzéssel fogadtak, Hieronymi Károly, Mikszáth Kálmán, Belicska Béni, Rónay János és Joannovits István képviselők, Bakalovich Ágost közp. főszolgabíró, Babits jószágigazgató, Róth Gergely törvényszéki elnök, Ebner Alajos dr. esperes, Telecsky Risztó bíró, Vlachovits gör. kel. esperes, Udiczky, Novakovics és Radovics g. k. lelkészek, Rosenstein dr. rabbi, Kikindai Ferencz királyi közjegyző, Vinczehidy Izsó, Daniel Béla, a Felső torontáli ármentesítő társulat igazgatója, Dus Sándor ügyész, Valovits dr. járásorvos, Spitzer dr. városi orvos, azonkívül az ügyvédi és bírói kar számos tagja, tanárok, kereskedők, tanítók, iparosok, gazdák, egyszóval képviselve volt a társadalom minden osztálya, s az asztalok mellett ép oly jól érezték magukat a frakkos szalonemberek, mint a ködmönös parasztok.

Tosztokban persze nem volt hiány. Az első felköszöntőt Nikolics Fedor báró mondta, éltetvén a királyt és királyi ház tagjait, először magyar azután szerb nyelven, mire a zenekar rázendítette a Gott erhaltét (!). A vendégek állva hallgatták a felköszöntőt és lelkes éljenzéssel válaszoltak. Azután Telecsky hosszabb beszédben (szerbül) méltatta Nikolics báró érdemét s ő reá üritette poharát. (Zajos éljenzés) A báró szintén nagyobb szabásu beszédben (szerbül) felelt, melynek végén a nagykikindai kerület választóit éltette. Dr. Zsviko Bogdán (magyarul) Magyarország szabadelvű pártját élteti, Vlachovits főesperes egy gyönyörűen előadott tosztjában drága hazánk egyik disztét, Nikolics Fedor bárót élteti. Hieronymi poharat emel a nagykikindai választókra. Dus a szabadelvűpárt elnökét Vinczehidy Izsót, Ujházy tanár a legnépszerűbb magyar minisztert, Baross Gábort élteti, kinek tegnap halálát híresztelték. Dr. Udiczky István felköszönti Nikolics bárót, akinek sikerült Kikindán kiegyenliteni a vallási és nemzetiségi ellentéteket. (Viharos éljenzés.) Róth Gergely zajos éljenzés között élteti Rónay Jenőt, Torontálmegye főispánját. Rosenstein dr. rabbi élteti Telecskyt, Rónay János képviselő poharat emel az összes szabadelvű választókra, Poppovics István élteti a szerb földmívelőket, kik ma már oly fokára emelkedtek a műveltségnek, hogy igen jól tudják, ki képes legjobban képviselni az ő érdekeiket. Ujházi a legnagyobb humoristára, Mikszáth Kálmánra, emeli poharát, ki egy humortól duzzadó tószttal felelt. Elmondja, hogy ha azok a szavak, miket itt is hangoztattak, mind kövéválnának, akár Kikindát is ki lehetne kövézni. (Altalános derűtség.) Régi dolog, hogy

beszélni szeretünk, de dolgozni nem. A munkába nem hal bele senki. Egyre ráfogták tegnap, hogy megölte a dolog, most kisült, hogy az se halt meg. Ismer egy embert, ki nem beszél, de dolgozik, kire büszke valamennyi képviselőtársa. Élteti Nikolics bárót. A szünni nem akaró éljenzés egyaránt szól a bárónak, mint a szellemes szónoknak. Dr. Udiczky (szerbül) élteti Kikindait, ki mint nem szerb előmozdította a szerbek javát. Radovics élteti Nikolicsot mint szerbet, Nikolics báró (szerbül) Nagykikinda előmenetelére, Joannovits István Nikolicsra, Belicska a kikindai választókra, Weisz dr. ügyvéd Babicsra, Babics a kikindaiak összetartására emeli poharát. Jung (németül) a törvényszék tagjait élteti, Varga tvszki bíró Poppovicsot. Poppovics a Tökölyaum igazgatója azt mondja, hogy mindig arra az elvre tanította az ifjúságot, mely így szól: a nevelés koncentrációja a hazaszeretben. (Perczekig tartó taps és éljenzés.) Felköszöntöket mondtak még Zsiros Kálmán trvszéki bíró, Bogdan dr. és Mikszáth Kálmán, ki folytonos ünnepeltetések tárgya volt.

Este 8 óra után impozáns fáklyásmenetet rendeztek Nikolits báró tiszteletére, melyen mintegy 200 fáklyavivő vett részt. A zenét a tűzoltók zenekara szolgáltatta. A szerb templom előtti tért százakra menő tömeg lepte el, mely lelkes éljenzésbe tört ki, midőn Nikolits báró a Telecsky-ház ablakában mutatkozott. Veszelinovits dr. ügyvéd szerb nyelven hosszabb beszédet intézett az ünnepelthez, ki rövid szavakban megköszönte az óvációt és isten áldását kérte a kikindaiakra. Ezután Jung János beszélt németül, biztosítván Nagykikinda képviselőjét választóinak soha meg nem szünő bizalmáról, ragaszkodásáról és tiszteletéről. Báró Nikolics a német beszédre

magyarul felelt. Biztosítja polgártársait, hogy mindenkor szíven fogja hordani Nagykikinda városának javát. Képviselője óhajt lenni az egész kerületnek, nemcsak azoknak, kik reá szavaztak s azért ismételve arra kéri a választókat, forduljanak hozzá bármikor is bizalommal. Büszke lesz mindig arra, ha elmondhatja, hogy híven szolgálta hazáját, királyát és népét. A szünni nem akaró zsvió és éljenkiáltásoknak engedve, többször jelent meg a népszerű báró az ablaknál és mély meghajlással köszönte meg az óvációkat. Magyar szónoklat nem volt.

9 órakor a Káda-féle szinkörben a „Gusze“-dalegylet hangversenyt rendezett, melyen résztvett Nikolics Fedor báró, kinek társaságában ott voltak Poppovics, a Tökölyaum igazgatója, Joannovits képviselő és Telecsky Risto. Azonkívül ott volt Nagykikinda intelligenciája nagy számmal, mely türelmesen végig hallgatta a műsor mind a hét számát — szerb nyelven.

A hangversenynyel véget ért a szép nap, mely egyaránt feledhetlen lesz Nikolits bárónak és választóinak. Csak egyet sajnálunk s ezt a hibát nem is bocsátjuk meg a rendezőbizottságnak, hogy e szép napon oly mostohán bántak a magyar nyelvvel.

HIREK.

— Pacor Kálmán altábornagy, kerületi honvédparancsnok, tegnap Nagybecskerekre érkezett. Kiséretében voltak: Babos Kálmán honvédezzredes ezredparancsnok, Öhl Antal I. oszt. főhadbiztos és Kiss Zsigmond százados kerületi parancsnoksági segédtsz. Pacor altábornagy és kísérete a csapatkiképzés felett megtartandó szemle és a honvéd laktanya-építés ügyében

időzik Nagybecskerekre és holnapután innen Pancsovára utaznak.

— A „Torontálmezei magyar közművelődési egylet“ május 17-én délután 4 órakor tartja az évi rendes közgyűlését Nagybecskerekre a megyeszékház termében, hova az egylet tagjait tisztelettel meghívja Az igazgatóság.

— Kereskedők értekezlete. Az önálló betegsegélyző pénztár felállítására érdekében összehívott értekezlet tegnap délután tartott meg. Kereskedő-főnökök ugyan nem igen érdeklődtek az ügy iránt, de annál nagyobb számban jelentek meg az alkalmazottak. Pontban 3 órakor elnököl Moess Károly a gyűlést megnyitotta. Az alapszabálytervezet következő módosítással fogadtatott el és pedig: A biztosításra kötelezett és az önként belépők családtagjai nem havi 24, hanem csak havi 15 frt után (30 krt) fizetik járulékaikat. Ha egy tag 20 hétnél tovább is beteg, akkor az igazgatóság jogában állandó — táppénz mellőzésével — egész egy évig orvosi segélyben és gyógyszerekben részesíttetni. Azon esetben, ha egy alkalmazott a kereskedelmi törvény értelmében 6 hétig, vagy ennél rövidebb, vagy hosszabb időre fizetésre igényt tarthat, ez esetben azon időtartamra táppénz neki nem jár; ez utóbbit a munkaadó kapja. Más módosítás nem fordult elő.

— A kaszinó-estélyek egyáltalán nem bírnak népszerűségre vergődni, és a szombat esti is — bár igen jó hangulatban — kevés közönség részvételével zajlott le. A jelen volt hölgyek névsorát a következőkben adhatjuk: Özv. Bobor Györgyné, özv. Herczegh Jánosné, Szathmáry Kálmánné, Lauka Gusztávné, Wlachovits Melanie, Bobor Sári, Szathmáry Sári, Herczegh Erzsike és Terike, Törzsi Janka és Petrovics Olga.

— Karzatjegyek a megyegyűlésre. A május 16-án végbemenendő nagy megyegyűlésre, a hölgyek számára lévén fentartva a karzatjegyek, figyelmeztetjük az érdeklődőket, hogy minél előbb igyekezzenek Feilitzsch Bertalan báró urnál (megyeház) eziránt intézkedni, mert csak korlátozott számban adatnak ki karzatjegyek az alispántválasztó közgyűlésre.

A „TORONTÁL“ TÁRCZAJA.

Egy csecsemő naplójából.

(Önéletrajz.)

Kérem ne tessék csodálkozni. A rohanó század elektrikus korszakában minden lehetséges és így az is, hogy én, mint három napos csecsemő, a naplómát meg írjam.

... Midőn megszülettem, igen kellemesen éreztem magamat ebben a világban. Ezt kiváltképp a jó és gondos bábának köszönhettem, a ki igen gyöngéden bánt velem. Ha majdan felnövök, s átveszem az édes anyai birtokot — mindenesetre mint családi bábát fogom alkalmazni a feleségem mellé. Feltéve, ha megházas dom.

Eddig semmi kedvet és hajlamot nem érzek a nők iránt, e pedig tudom és érzem, hogy erőteljes férfi vagyok. Ugy hiszem, hogy ez a sok tejes és kávécszulinak tulajdonítható, mely éppen nem he viti merész tettekre a férfit.

Hála az égnek, ma töltöttem be a negyedik hetet. Ma már tisztábban látok és gondolkodom. A nők már kezdenek érdekelni. Első sorban dajkám az, ki erős rokonszenvet ébreszt bennem. Piros pozsgás, egészséges asszony, kitűnő édes tejjel. Ezt a derék asszonyt hasonlóképp megjutalmazom. Jó lesz a gyermekeim mellé szoptató dajkának. Szopják gyermekeim is azt a tejet, a mivel az apjuk táplálkozott.

... Mily gyorsan mulik az idő! Hat hónap száguldott el a bölcsőm felett, s én már tisztában vagyok az érzelmeimmel.

A szomszédok dadája jött át hozzánk a kis iczi-piczi aranyos Iluskával. Még na-

gyon fiatal, alig három hetes, de bájai már is elragadók. Ugy mosolyog, mint egy előkelő szalonhölgy, s kacsoival folyton hadonáz, a mi arra mutat, hogy szorgalmas gazdasszony lesz, a ki jó ebédet tud főzni az urának. A mai világban valóban nagy kapitális ez, hogy a nők oly fenhéjazók és mód nélkül fényűzők.

Tehát a jövőre nézve már gondoskodom, most csak nőni kell mindkettőjünknek, hogy a családi tűzhelyt minél előbb megalapítsuk.

Ilusban csalódtam... Ő nem az a nő, a ki képes egy szerető férjet boldogítani. Kegyetlen sors, ki már egy gyöngé csecsemő gavallér szívét megsebzéd! Mit várjak még a jövőtől, midőn már a jelen ajkamra illeszti a keserű pohárt...

Tehát nekem is van már fájdalmas mulatam, a szerelem nekem is fűgét mutat, s az első családás férgé szíven rágódik...

Oh Ilus, te hűtelen, te csapodár leány, megbánod még, hogy egy idegen férfiura kacintottál! S ha még szebb volna mint én... De nem, csuf, mint egy tatár, s e mellett kiállhatatlan pisze orra van!

Különös, hogy a legszebb nők sokszor a legrutább férfiba szerelmesek.

Ugy látszik, hogy a „nem illik“ szabályait sem ismeri ő kelme, mert akkor másképp oldotta volna meg a kabinet-kérdést...

Tegnap volt a születés napom. Szomoruan, beteg szívvel ültem meg ezt az ünnepet, mely már is annyi gyászt hozott reám!

Ilust nem tudom elfelejteni, hiába ölm minden bumát tejbe, kávéba és édes pépbe. A hűtelen nagyon is mély benyomást tett reám, s az első csók méze, most már mérge, most is itt ég az ajkamon.

Ma irtam ideálomnak az első, forró érzelmeiktől duzzadó szerelmes levelet. Még csak feleletre sem méltatta, a csábító szíren pedig szívemet, vagyonomat raktam a lábaim elé!

Most sem tudom: megvessem a lelketlen Loreleyt, vagy párbajra hívjam a szerencsés vetélytársat?

Nem, egyiket sem teszem. Ilus nem érdemli meg, hogy miatta drága életemet kockáztassam, s a pisze orru kölyök nem hozzám méltó ellenfél.

Fi donc!... Ki fog megverekezni egy alacsony származású cseh kucséber fiával! En nem, semmi esetre sem.

Adieu madame je ne veux pas mourir, je suis très content avec mon terminaison.

Ezt magyarul is irhattam volna, azonban meg akartam a kis hűtellennek mutatni, hogy egy jó nevelésű csecsemő francziául is tud.

Tehát tessék választani, ma belle Ilus: engemet akar-e, vagy pedig a hires Libussa szülöttét.

A napokban sétálni mentem a korszóra, csak úgy hemzsegett ott az elegáns világ. Szébbnél szebb hölgyecskék mosolyogtak reám, de az Ilus mosolya itt is kísértett.

Az ördögbe is, olyan nehéz azt a nőt elfeledni, hogy lépten-nyomon zavart okoz?! Kezdem magamat szégyelni e lágyszívűség és férfiatlanság felett.

Mille tonére! csak azért sem leszek szentimentális, mint egy német költő, ki az ábrándos holdnak panasolja el szerelmi keserveit, csak azért is a közöny pajzsával vértetem magam.

Eh! menjünk a Rémi-kioszkba egy pohár curaçao-ra, vagy egy üveg erős porterre.

— A közigazgatási bizottság ma délelőtt Rónay Jenő főispán elnöke alatt ülést tartott. Az ülés lefolyásáról holnapi számunkban bő tudósítást közlünk.

— **Magyarellenes tanító.** Az „Egyetértés“ után közöljük a következő megütközést keltett esetet: „Hogy milyen tanítói példányok akadnak még itt-ott az országban, erre nézve nagyon tanulságos az az eset, mely a napokban történt Ilánca Torontálmegyei községben. Joannovics István országgyűlési képviselő tiszteletére lakomát rendeztek a községben, melyen Duleszk Sándor községi segédjegyző, azzal meinte magát, hogy szerbül nem tud magyar nyelven kezdte felköszöntőjét. Duleszk azonban alig kezdett beszélni, mikor Ajvass Koszta, községi tanító, botrányt provokált; füttyel, püsszegéssel és gunyolódó közbeszólásokkal mekakadályozta a segédjegyzőt abban, hogy magyar köszöntőjét elmondja. Az illetékes hatóságoknak figyelmébe ajánljuk az esetet, mely gondoskodni fog talán arról, hogy a délvideken ne ilyen gyűlöletet szító emberekre legyen bízva a gyermeknevelés.“

— **A felvidéki inségesek számára** a nagybecskereki községi népiskolai tanulók között gyűjtés eszközöltetett, mely 14 forint 23 krt eredményezett. Ezen adományára az adakozó szülőknek ezennel hálás köszönetet mond az igazgatóság.

— **Német vezényszó — a táncban.** Nagy vigasság volt szombaton este a „Korona“-szálloda földszinti nagytermében. Geiduschek táncmester tartotta növendékeivel a táncvizsgáját a szülők és a kicsik nagy öröme. Lejtette is apraja nagyja kifogas nélkül a sok táncot, úgy hogy még az éjféltáni órákban is csak úgy zengett a terem a nagy kitartással rakott csárdásoktól. Nem is volt ennek a szép mulatságnak semmi árnyoldala, csupán az ejtette gondolkodóba a jelen volt tanulmányos magyar szülőket, hogy a négyeseket a táncmester ur hamisítatlan német vezényszavakkal rendezte. A szülők sehogy se tudtak megbarátkozni a gondolatával, hogy az ő aranyos kis jószágocskáik,

Utóvégre is férfi vagyok, s a gyermekes viszony utóbajai mindenkor orvosolhatók.

Három év súlyos terhe nyomja a vállamat, megöregedtem . . . Rémülve látom a tükörben az első ősz hajszálakat . . . ime, mire nem képes a szerelmi bánat! Hiába, az első szerelem virága a szivben ver gyökeret, s ha azt onnan kiszakítjuk, egy gyöngye szálcscska mindig vissza marad, s a seb megújul . . .

A sors egy kis elégtételben részesített. Ilus neje lett a pisze kucséber magzatának. A büntetés nem maradt el. A nyers ember akárhányszor tetteleg is bántalmazza a szerencsétlen nőt. A multkor hozzám menekült, s én mint született chevalier, megvédtém a további inzultustól.

Ilus ezért hálás akart lenni s szerelmével kínált meg. Én hidegen figyelmeztettem hitvesi kötelességeire, s a megalázott nő pirulva távozott.

Hogy megváltozik az ember!!

Előbb égtém érte, s most olyan fagyos a keblem, akár egy havas Glétser!

Blazirt lettem . . . megcsömöröltem a világtól.

Meguntam mindent: az operát, a turfot, a vadászatot és a klubokat.

Még ugyan elmehetnék a legsötétebb Afrikába, azonban én nekem a „legvilágosabb“ Európa sem kell már.

A világ annyit sem ér, mint egy rossz czuczli!

Még ma megírom a végrendeletemet, s összes vagyonomat egy „Csecsemő kiházasító intézet“ részére hagyományozom.

Legalább az utódaim legyenek boldogok.

Ovidius.

holmi „Damen!“ és „Herren!“ szavakra csinálják a tetszetős figurákat, mert úgy gondolkodtak, hogy az ő csemetéiknek egyáltalán nincs szükségük most (és később még kevésbé lesz) holmi német tánc- és illemteni nevelésre, és így szívesen adunk helyet azon óhajításuk kinyilvánításának, hogy törtéjék ezen a téren is valami abból a haladásból, a mi mindenütt nyilvánul már Nagybecskereken, és hagyja a táncmester ur a német vezényszavait — a klapeczeknek s kimélje meg azoktól a magyar gyermekek kedélyét.

— **Jegyet váltott.** Szépsége miatt senkit sem lepett meg az eljegyzési híre.

— Egy szép leánnyal kevesebb és egy szép asszonnyal több, — mondogatták.

Mert az érdekes szépségek eljegyzési híre, oly gyorsan szétfut mindenfelé a városban, mintha csak a szellő vinné szárnyán, mint ezt, tegnap is tapasztaltuk.

Holnap majd az újságba is kiírják, hogy Ilonka — jegyet váltott.

Es ime, csakhamar elterjedt a dementi.

— Ilonka jegyet váltott, — de a czirkuszba . . .

— **A törökbecsei községi iskolaszék,** melynek mandatumma lejárt — mint lapunknak írják — e hónap 6-án adta be lemondását. Ez alkalommal Tószögi Aladar dr. eddigi elnök érdekes beszámolót tartott az iskolaszék három éves működéséről. A visszalépett iskolaszék hatalmas lendületet adott a törökbecsei tanügynek. Ez az iskolaszék volt ugyanis az, mely az összes ottani közs. tanítók évi fizetésének 420 forintról 600 fortra való emelését sürgette és keresztülvitte, miáltal humanus erelmének és a tanügy iránti érdeklődésének eklatans bizonyítékát adta. Ennek az iskolaszéknek érdeme az is, hogy az iskola-igazgatói állást külön 100 forint évi fizetéssel szervezte s ez által nemcsak hogy egy tanító anyagi helyzetén segített, hanem főleg az iskola igazgatását is helyes alapra fektette. S hogy a tanügyet minél magasabb színvonalra emelje, behozta az iskolai értesítőnek évente kiadását. Az ebben megjelenő paedagógiai cikkek a szülőkre nézve tanulságos tartalmuak és a családot az iskolával szorosabb összeköttetésbe hozzák; e mellett az „Ertesítő“ a tanügyi fontosabb eseményeket megörökíti; az érdemsorozatok közlése pedig a tanítás eredménye felől nyújt tájékoztatást. Legjelentékenyebb volt azonban a most visszalépett iskolaszéknek az a buzgó törekvése, melynek gyümölcsét a törökbecsei közönség legközelebb már élvezni fogja, hogy az eddig hat tanteremre bővített, de azért mégis túlnépes községi népiskola nyolcz tanteremmel s ugyanannyi tanerővel rendelkezzen. Hü tükret adtuk ezekben — írja tudósítónk — a törökbecsei iskolaszék három éves működése legfőbb mozzanatainak, melyekben az érdem orozlárésze kétségkívül Tószögi Aladar drt illeti, kinek 14 éves elnöki működése korszakot alkot a törökbecsei tanügy történetében.

Táviratok.

Baross Gábor meghalt.

Budapest, máj. 9. déli 12 óra. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Baross Gábor kereskedelmi miniszter ma délelőtt fél 11 órakor meghalt. A halálhíre délelőtt 11 órakor terjedt el a Házban s a képviselők körében, pártkülönbség nélkül leirhatlanul leverő hatást gyakorolt.

Bánffy Dezső báró elnök az ülést nyomban felfüggesztette.

Szünet után az elnök mélyen meghatott hangon jelentette, hogy szomorú kötelességének tesz eleget, a midőn Baross Gábor kereskedelmi miniszter halálát hivatalosan bejelenti

a Házban s egyszersmind kéri a Házat, hogy az üléseket napolják el. Apponyi Albert gróf mély megindulással járult hozzá az elnök előterjesztéséhez s úgy a saját, mint pártja nevében helyeslőleg veszi tudomásul, hogy a Házban holnap csak a végből tartassék ülés, hogy a vég-tisztesség méltó megadásának módzatai megbeszéltesenek.

Thaly Kálmán elvtársai nevében is kijelenti, hogy a nemzetet ért nagy gyászban ők is osztoznak s az elnök indítványát elfogadják.

Lits Gyula hasonlóképp nyilatkozik.

Tisza Kálmán ezután síri csendben emelt szót. Ugy hiszi, hogy a képviselőház valamennyi tagja érzi a roppant veszteséget, mely a hazát és a nemzetet Baross Gábor váratlanul bekövetkezett halálával érte. Ő is pártja és a maga nevében szólal fel. Az ő vesztesége kettős: mert ő az elhunytban egy jó barátot is veszített.

Madarász József és Szilágyi Dezső igazságügyminiszter végül szintén ily értelemben nyilatkoztak.

Budapest, május 9. 1 óra 40 perc.

(A „Torontál“ eredeti távirata.)

A fővárosban leirhatlan izgalmat kelt a halálhír. Ezrenként tolongnak a kereskedelmi miniszterium előtt, hol a halál bekövetkezte óta beláthatlan tömeg feketélik.

Baross Gábor állapota vasárnap délelőtt fordult rosszabbra. Orvosai Korányi dr. és Klempa dr. konzultálván, újabb operációra hívták a már szerepelt műtőorvost, Pukyt, mert különben a miniszter életét menthetetlenül elvesztettek jelentettek ki. Puky műtőorvos megerkezvén, kevés izzadmányt csapolt le műtét után a meliüregből, de a műtét után csak azt konstalták, hogy a beteg ereje hanyatlott.

Baross ma d. e. 10 órakor elvesztette eszméletét és az orvosok föladtak minden reményt.

Pár perc múlva azonban Baross még egyszer magához tért. A nagy beteg alig hallhatólag mondá ekkor:

— Papot . . . .

Azonnal papért küldöttek és kínos izgatottságban várták a lelkiatya jöttét. Mire azonban a pap megérkezett már késő volt!

Baross fél 11 órakor meghalt.

A megdöbbenő gyászhirot azonnal megtáviratozták a királynak és Szapáry gróf miniszterelnöknek Bécsbe; Vaszary Kolos hercegprímás személyesen ment föl a halottas szobába és keservesen zokogott volt tanítványa láttára.

A lapok két kiadást adnak.

Apponyi eljegyzése?

Budapest, május 9. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Egy rendkívül érdekes eljegyzési hír kering a fővárosban. Parlamenti életünk legkitünőbb szónokáról beszélnek mindenfelé, hogy egyik leggazdagabb magyar főur kiváló szépségű leányát eljegyezte. Valóságos eseményszámba megy az eljegyzés, ha igaz.

REGÉNY-CSARNOK.

Irén.

Regény.

— A „Torontál” számára írta: —
Scossa Dezső.

(18-ik folytatás.)

Pedig Lajos állása nagy felelősséggel járt s nagyon elfoglalta. Gondokkal terhelt, fáradtan jött haza hivatalából, fáradságos napi teendői után. Az asszonyka gyakran aggódó arczczal simítá el homlokáról, lecsüggő fürteit.

— Bajod van édes?

Miért zavarta volna ez ártatlan lélek nyugalmát.

— Oh! istenem! egy idő óta sohasem jössz jó kedvvel hozzám.

— Gyermekek!

— Igen, én már feltékeny kezdek lenni, arra a füstös irodára, a mely maholnap teljesen elvon tőlem. Utoljára már te is olyan vén börziánér léssz, a ki még a mosolygását is az árfolyam szerint méri. Istene! minek is egyeztem bele, hogy ide jöjjünk. Milyen jó volt otthon, a mi kis falunkban, a hol egészen enyém voltál!

Szegény kis asszonykának pedig ugyan csak sokat kellett még túrnie.

Lajosnak egy egész csapat ellenséggel kellett megküzdenie, hogy jóakaróját, az öreg Regéczit, a fölszinen tarthassa. A család tagjai egytől-egyig gyűlölték őt, Regécziné azért, mert esztelen pazarlása miatt gyakran szemrehányást kapott tőle, Chloe és Dorinda azért, mert nehányszor megrotta őket magukviseletéért és Eraszt ur, mert vállalatai becsületességében kételkedett.

Valóban, a fiatal ember annyi tekintélyt szerzett magának, hogy nemcsak a gyártelep egyszerű munkásai, de a tulajdonos-család nagyvilági hölgyei is respektálták véleményét.

Az öreg Regéci is csak az ő védszárnyai alól merte olykor-olykor véleményét kockáztatni az asszonyok tulkapásai felől.

— Ugy van, ugy! Sziklai urnak igaza van! — mondá ilyenkor, mig nejenek tekintete torkán nem akasztotta a szót.

Hanem Lajosnak minden fáradozása is alig volt képes a Regéczi család kiadásai és a gyár jövedelmei között az egyensúlyt fönttartani. Regécziné rögeszméje, melylyel a család felszárnyalását eszközölni próbálta és a főuri vendégeskedések roppant sokat emésztettek föl, sőt mikor a sugár-uti új lakásba költöztek, annak berendezésére tetemes kölcsönt kellett felvenniök, a mi azonban csak Regéczi homlokán szaporitá a ráncokat és Sziklai Lajos ajkára csalt elégtelen szokat.

Egy ideig Eraszt ur neve jó buvóhely volt, a hitelezők támadásai ellen, de utóbb ez is visszakövetelte pénzt és bezárta vaskasszáját ipa előtt.

Egyedüli remény volt, hogy az üzleti pangás után bekövetkező „jobb idők” fogják a mérleget helyreállítani s e végből nem maradhatott el a gyárnak nagyobb kiterjedésű működése, hogy annak idején a jövedelem fokoztassék.

Az átalakításokra és beruházásokra azonban hiányzott a pénz. Sziklai Lajos számitásai közben nem egyszer sóhajtott fel így:

— Hejh! ha most meg volna, a mibe a „bárónő” új butorai, a lovak és kocsik kerültek.

Regéci csak sóhajtzott. Nejét és gyermekeit minden könnyelműségük daczára is szerette. Es Lajos épen ebben az elnéző gyöngeségben látta a pusztulás csiráját s hogy azt megakadályozza, nem habozott kellemetlenebb igazságokat is kimondani.

A jó öreg szó nélkül tette zsebre a jóakaratu gorombaságokat, a nélkül azonban, hogy csak egyszer is megkisértette volna családjá könnyelmű költségeinek gátat vetni.

Oslányi Kornél báró esküvője után Regécziék is elérkezettnek látták az időt, hogy odahagyják a fővárost, „mint a többi mágnások.” Regécziné egy kis komoly beszédre szólítá fel férjét s mivel az az üzlet pangására és a nagy kiadásokra hivatkozva, erősen ellenezte a fürdőre való utazást, elhatározták, hogy a Margit-szigeten fogja tölteni a család a nyarat, a hová nemsokára ki is költözött.

Az öreg ur, kénytelen-kelletlen belenyugodott a drága nyaralásba s esténként kihajózott hozzájuk, hogy reggel gondterhes fővel nyisson be irodájába, a hol legalább panaszainak hallgatóira talált.

— No lássa barátom, — mondá siránkozó hangon Sziklai Lajosnak, — mit használt minden ellenkezésünk? Kinn vagyunk már a szigeten s én újra fizethetem a drága lakást és élelmet, mint más években is. Így megy ez esztendőről-esztendőre minálunk. Ha a tavasz jön, nőm, a bárónő, célzásokat tesz a fürdői életre. Később az orvos rendeli ennek, vagy annak a gyógyviznek a használatát. Ha ellenkezem egyik, vagy másik leányom lesz rosszul, halványodik, fogy. Nőm, a bárónő, komoly beszédre huz félre. Reszketett a komoly beszédektől! Elmondja a gyermek veszedelmét, nem áttal sirni az előrelátható gyászos következmény miatt... én jó apa vagyok, beleegyezem s ha egyik megy, mennek a többiek is s így évről-évre megint csak eljutnak valamerre.

Sziklai mosolygott a megszokott panasz fölött. Regéci pedig kiönté bánatos szívét előtte teljesen.

— Hiszen hagyján édes barátom — mondá, — ha ugy élnének mint mások, de a gyógyulás helyett báloznak, kirándulásokat tesznek, összejöveteleket rendeznek s a legválogatottabb ostobaságokra szórják ki a pénzt. Oh! a mig itthon vannak, addig nem kívánnak egyebet, csak egy kis meleg tejet, hideg vizet, jó levegőt! A fürdőben azután hol az egyik borul a nyakamba, hol a másik, hogy csak ezt az egyetlen egy táncmulatságot engedjem meg. Nőm, a bárónő ismét komolyan kíván beszélni velem. Feltárja előttem a helyzetet, a mely a társas együttélést parancsolja. Titkon tudatja, hogy Dóri vagy Chloe ezzel vagy azzal a báróval, gróffal van engagirozva, a mit nagy szerencsének tart a jövőre nézve. Persze nekem mindazt komolyan el kell hinnem és a vége az, hogy fizethetem a ruhaköntöket, leányamért pedig se báró, se gróf nem jelentkezik.

De Regéci papa hasztalan panaszkodott, a bárónő leányaival vigan tölté napjait.

VIII.

Az a bájos kert, a mely a Duna közepén az érkező szemébe tűnik, a melynek pompás fürdőit és palotáit regényes pihenők váltják fel s a melynek százados fái között történelmi emlékü romjai alatt sok gondolkozó elmereng, forrásait, vizuhatagját nyájas arczok mosolyogják és csöndes ligeteiben üdülést talál a beteg, fölvidul a kedély és illatozik a szerelem, — az a mi gyönyörű fővárosunk büszke paradicsoma, a Margit-sziget.

Mikor tavasszal felüti fejét a Galantus-nivalis s a tél csendjét az ébredő természet váltja fel, a sziget is csakhamar fölötti nyári diszét, buja zöld pázsitja kivirul, a kertész-leányok danája felhangzik, a diszes csarnokok is hamarosan megélnéknének s a föld minden tájáról érkeznek vendégek, hogy a főváros vidám népével együtt gyönyörködjenek a rózsá-ligetek bájában, élvezzék azt a lelketemelő üde levegőt, a mely a táguló tüdőket átjárja, elmerengjenek a képen, a mit a kétoldalt elterülő fejlődő város nyugsgó életével, a tengerbe futó folyó-óriás s a közeli kéklő hegyek nyujtanak tornyos villáikkal erdőkoszoruzta ormaikkal.

(Folyt. köv.)

VASUTI MENETREND.

Érvényes 1892 május 1-étől.

Menetrend a Nagykikinda—nbecskereki vasutvonalon.

		3512	3514	3502
		v. v.	v. v.	sz. v.
		I.II.III. osztály		
Nagy-Kikinda—Nagy-Becskek.	Budapest ind.	6.30	8.25	2.35
	Temesvár „	9.50	11.20	4.00
Nagy-Kikinda	„	3.05	4.05	7.20
Karlova	„	4.09	4.46	8.04
Beodra	„	4.28	4.57	8.19
Török-Becse—Aracs	„	5.35	5.36	9.02
Kumán	„	6.06	5.56	9.22
Melencze	„	6.40	6.15	9.42
Ellemér	„	7.09	6.34	10.01
Nagy-Becskek	„ érk.	7.33	6.51	10.13

		3501	3511	3513
		sz. v.	v. v.	v. v.
		I.II.III. osztály		
Nagy-Becskek—Nagy-Kikinda.	ind.	5.50	12.00	7.20
Ellemér	„	6.08	12.31	7.41
Melencze	„	6.30	12.51	8.16
Kumán	„	6.46	1.11	8.37
Török-Becse—Aracs	„	7.11	1.49	9.19
Beodra	„	7.45	2.29	10.04
Karlova	„	7.56	2.42	10.22
Nagy-Kikinda	„ érk.	8.36	3.30	11.13
	Temesvár „	—	5.20	4.24
	Budapest „	1.20	—	8.15

Menetrend a Torontáli helyi érdekű vasutak vonalain.

		3648*	3602	3612
		v. v.	sz. v.	v. v.
		I.II.III. o.		
Versecz—Nagy-Becskek.	Temesvár ind.	—	—	12.00
Versecz	„	5.50	2.20	—
Versecz-Rét	„	5.57	2.25	—
*Temes-Paulis	„	6.03	2.32	—
Bethlen-Tanya	„	6.11	2.42	—
*Szivattyutelep	„	6.22	2.55	—
*London-Tanya	„	6.29	3.04	—
Nagy-Margita	„	6.37	3.13	—
Zichyfalva	„	6.49	3.25	—
Györgyháza	„	7.01	3.40	—
Szécsénfalva	„	7.16	3.51	—
O-Lécz	„	7.34	4.07	—
Kanak	„	7.53	4.19	—
Bóka	„	7.49	4.35	—
Szécsány	„ érk.	8.00	4.52	—
	Párdány l. alul.	—	—	—
Szécsány	„ ind.	4.01	8.10	5.07
Szárcsa	„	4.27	8.24	5.24
*Lajosmajor	„	4.41	8.37	5.37
Pusztá-Kenderes	„	4.56	8.48	5.46
Lázárföld	„	5.01	8.51	5.57
Nagy-Becskek-Bégapart	„	5.32	9.15	6.31
Nagy-Becskek	„ érk.	—	—	6.35

		3601	3611
		sz. v.	v. v.
		1., 2., 3. o.	
Nagy-Becskek	„ ind.	8.15	—
Nagy-Becskek-Bégapart	„	8.22	5.25
Lázárföld	„	8.50	5.58
Pusztá-Kenderes	„	8.56	6.06
*Lajosmajor	„	9.2	6.14
Szárcsa	„	9.16	6.30
Szécsány	„ érk.	9.29	6.45
Szécsány	„ ind.	9.44	7.00
Bóka	„	9.57	7.15
Kanak	„	10.14	7.35
O-Lécz	„	10.23	7.46
Szécsénfalva—Ráros—Istvánvölgy	„	10.32	7.58
Györgyháza	„	10.42	8.10
Zichyfalva	„	10.54	8.27
Nagy-Margita	„	11.09	8.48
*London-Tanya	„	11.18	8.52
*Szivattyutelep	„	11.26	9.01
Bethlen-Tanya	„	11.39	9.15
*Temes-Paulis	„	11.47	9.25
Versecz-Rét	„	11.55	9.33
Versecz	„ érk.	11.59	9.37
	Temesvár „	3.16	—

		3702	3712
		v. v.	v. v.
		II. III. o.	
Szécsány—Párdány.	ind.	9.34	7.05
Módos	„	9.56	7.32
*Fény	„	10.07	7.44
Párdány	„ érk.	10.18	7.56

		3713	3711
		v. v.	v. v.
		II. III. o.	
Párdány	„ ind.	7.00	3.50
*Fény	„	7.13	4.03
Módos	„	7.27	4.18
Szécsány	„ érk.	7.50	4.41

Az éjjeli órák — esti 6 órától fogva reggeli 6 óra 59 percig — a perczek számjegyeinek aláhuzása által (6.00—5.59) vannak megjelölve.

A *gal jelzett állomásokon a vonat csak feltételelesen fel- vagy leszállás végett áll meg.

Felelős szerkesztő: Dr. Brájler Lajos.

Főmunkatárs: Jurkovic Aladár.

H i r d e t é s e k.

89. sz. 1892.

(197—1.1)

Árverési hirdetmény.

Közhirre tétetik, miszerint a tekintetes nagybecskereki kir. járásbiróságnak 1884. évi 7262. sz. a. kelt végrehajtást rendelő kiküldő végzése alapján 1884. évi november 7-én lefoglalt —

Kéler Ákos mint Bozzay János engedményese nagybecskereki lakos végrehajthatónak,

1. Gyolai János fia Gyolai Albertnél 101 frt 22 kr. tőke s jár. erejéig 3 ló, gazdasági felszerelvények s butorokból stb.;
2. Berényi Ádám ittvarnoki lakosnál 116 frt tőke s jár. erejéig, 2 ló, 1 kocsi és butorokból;
3. Csipa István ittvarnoki lakosnál 55 frt 25 kr. tőke s jár. erejéig, 2 ló, 1 kocsi s butorokból stb.;
4. Csapó István ittvarnoki lakosnál 73 frt 10 kr. tőke s jár. iránt, ruha, disznó s ágyneműek stb.;
5. Néhai Lázár János fia Györgynél 84 frt 81 kr. tőke s jár. iránt, 2 ló, 1 kocsi s butorokból stb.;
6. Onodi János ittvarnoki lakosnál 49 frt 83¹/₃ kr. s jár. iránt, 3 ló, 1 kocsi, butorok stb.;
7. Csonka János ittvarnoki lakosnál 221 frt 50 kr. s jár. iránt, 2 ló, 1 kocsi, butorok stb.;
8. Kopasz Antal ittvarnoki lakosnál 113 frt 82¹/₂ kr. tőke s jár. iránt, 3 ló, 1 kocsi, butorok stb.;
9. Tóth Lőrincz ittvarnoki lakosnál 36 frt 78¹/₃ kr. s jár. iránt, 2 ló, 1 kocsi, 1 disznó, butorok stb.;
10. Gyapjas Istvánnál 9 frt 72 kr. s jár. iránti követelés erejéig, 2 malacz s butorokból;
11. Szabó István ittvarnoki lakosnál 10 frt s jár. erejéig, 3 ló, 1 kocsi, butorok stb.;
12. Gyolai József ittvarnoki lakosnál 5 frt 43¹/₂ kr. s jár. iránt, 1 ló, 2 sertés, 1 borjuból;
13. Muth János ittvarnoki lakosnál 46 frt 36¹/₃ kr. s jár. iránt, 2 ló, 1 kocsi, butorok stb.;
14. Nagy József ittvarnoki lakosnál 134 frt 8¹/₃ kr. s jár. iránt, 3 ló, 1 kocsi, butorok stb.;
15. Lőrincz István ittvarnoki lakosnál 70 frt 26¹/₃ kr. s jár. iránt, 2 ló, 1 kocsi, butorok stb.;
16. Csanády Antal ittvarnoki lakosnál 33 frt 23¹/₃ kr. s jár. iránt 3 ló, 1 kocsi s lószerszámok;
17. Csordás Roza ittvarnoki lakosnál 73 frt 88¹/₃ kr. s jár. iránt, 1 ló, 1 kocsi, butorok stb.;
18. Palatinus Mihály ittvarnoki lakosnál 60 frt 50 kr. s jár. iránt, 2 ló, 1 kocsi stb.;
19. Vastag Antal ittvarnoki lakosnál 110 frt 13¹/₃ kr. tőke s jár. iránt;
20. Kádár Márton ittvarnoki lakosnál 56 frt 9¹/₃ kr. s jár. erejéig 2 ló, 1 kocsi, butorok stb.;
21. Vastag Mátyásnének 41 frt 10 kr. tőke s jár. erejéig 3 ló, 1 kocsi, butorok stb.;
22. Gyolay Ferencz ittvarnoki lakosnál 55 frt 45¹/₃ kr. s jár. erejéig, 2 ló, 1 kocsi, butorok stb.;
23. Kadó Mihály ittvarnoki lakosnál 34 frt 62 kr. s jár. iránt, 3 ló, 1 kocsi, butorok stb.;
24. Bálint Józsefné ittvarnoki lakosnál 223 frt 11¹/₃ kr. s jár. iránt, 3 ló, 1 kocsi, butorok stb.;
25. Rácz Mátyás Ferkó ittvarnoki lakosnál 144 frt 45¹/₃ kr. s jár. iránt, 5 ló, 1 kocsi, butorok stb.;
26. Szeles Balázs ittvarnoki lakosnál 204 frt 82 kr. s jár. iránt, 2 ló, 1 kocsi, butorok stb.;
27. Lázár Antal ittvarnoki lakosnál 22 frt 11 kr. s jár. iránt, 2 ló, 1 kocsi stb.;
28. Nyerges István ittvarnoki lakosnál 15 frt 73 kr. s jár. iránt, butorok;
29. Samu György ittvarnoki lakosnál 7 frt s jár. iránt, butorok;
30. Fáti János ittvarnoki lakosnál 66 frt 11¹/₃ kr. tőke s jár. iránt, 2 ló, 1 kocsi stb.;
31. Győri János ittvarnoki lakosnál 10 frt 3 kr. tőke s jár. iránt, 2 ló, 1 kocsi stb.;
32. Bényi György ittvarnoki lakosnál 173 frt 33¹/₃ kr. s jár. iránt, butorok;
33. György András ittvarnoki lakosnál 94 frt 53 kr. tőke s jár. iránt, 2 ló, 1 kocsi, butorok stb.;
34. Rácz János Mihály ittvarnoki lakosnál 81 frt 58¹/₃ kr. s jár. iránt, 3 ló, 1 kocsi stb.;
35. Ács József ittvarnoki lakosnál 82 frt 56¹/₃ kr. s jár. iránt, 2 ló, 1 kocsi stb.;

36. Mészáros Mihály ittvarnoki lakosnál 26 frt 94 kr. s jár. iránt, 1 kocsi, 1 eke stb.;

37. Szabó József ittvarnoki lakosnál 46 frt 96 kr. tőke s jár. iránt, butorok;

38. Bálint János ittvarnoki lakosnál 133 frt 8 kr. tőke s jár. iránt, butorok stb.;

39. Laszner István ittvarnoki lakosnál 177 frt 68 kr. s jár. iránt, 2 ló, 1 kocsi és butorok;

40. Fülöp Ferencz ittvarnoki lakosnál 53 frt 62 kr. s jár. iránt, 2 ló, 1 kocsi, butorok stb.;

41. Damján György ittvarnoki lakosnál 99 frt 63¹/₃ kr. s jár. iránt, 2 ló, 1 kocsi, butorok stb.;

42. Csikós István ittvarnoki lakosnál 101 frt 13¹/₃ kr. s jár. iránt, 3 ló, 1 kocsi stb.;

43. Laszner Mihály ittvarnoki lakosnál 76 frt 2¹/₃ kr. s jár. iránt, 2 ló, 1 kocsi stb.;

44. Meller József ittvarnoki lakosnál 94 frt 67 kr. s jár. iránt, 2 ló, 1 kocsi, butorok stb.;

45. Sánta József 72 frt 44¹/₃ kr. s jár. iránt, 1 ló, 1 kocsi, butorok stb.-ből álló összesen 1905 frtra

becsült és fent körülírt ingóknak Ittvarnok községében alperesek lakásán birói árverésen készpénz fizetése mellett leendő eladatása 1892 évi május hó 17-ik napja s következő napjainak d. e. 9 órája tüzetik ki; a nagybecskereki tek. kir. járásbiróságnak 1891. évi 12447. polg. sz. a. kelt végzése alapján Lowieser Mihály ittvarnoki lakos engedményes javára.

Együttal felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtható követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, de az, ha részükre a foglalás korábban eszközöltetett, a végrehajtható iratokból ki nem tűnik, úgy az esetben is, ha elsőbbségük bérleti vagy haszonbérleti viszonyon alapszik és ezen törvényes zálogjoguk a végrehajtható jegyzőkönyvben meg van ugyan említve, azonban a követelés összege ugyanott kitéve nincs — miszerint az 1881. évi LX. tczikk 111. §-ához képest elsőbbségüket az árverés megkezdéseig alólirhoz egy példányban írásban adják be, avagy szóval jelentsék be annál is inkább, minthogy későbbben bejelentett elsőbbségek végrehajtható kielégítését nem gátolván, igénylők a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Nagybecskereken, 1892. évi márczius hó 31-én.

Kiss István, kir. bir. végrehajtó.

743. sz. tlk. 1892.

(201—1.1)

Árverési hirdetmény.

A nagybecskereki kir. törvényszék tlkőnyvi hatósága közhirre teszi, hogy Zacharias János begaszentgyörgyi lakos végrehajthatónak, Pfind György begaszentgyörgyi lakos végrehajtható elleni 203 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtható ügyében az árverést elrendelte.

Ennek folytán figyelemmel az 1881. évi LX. tczikk 156. § d) pontjára a nagybecskereki kir. törvényszék kerületében levő Begaszentgyörgy község 646. számú tjkvben 1368-a. helyr. és 492. öi. sz. egész ház és szélmalom és így a végrehajtható kívül álló társtulajdonos Pfind szül. Molnár Rozália jutaléka is 484 frt kikiáltási árban 1892. évi május hó 19. napján, d. e. 10 órakor Begaszentgyörgy község házában megartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt fog eladás alá kerülni.

1. Ha a megállapított kikiáltási áron felül ígéretet senki sem tenne, az árverésre kitűzött birtok szükség esetén a kikiáltási áron alul is el lesz adandó.

2. Árverezni kívánók tartoznak az ingatlan kikiáltási árának 10%-át, vagyis 48 frt 40 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. tcz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított s az 1881. nov. 1-én 3333. szám alatt kelt m. kir. igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában jelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. évi LX. törvényzcikk 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt átszolgáltatni.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt ezen kir. törvényszék telekkönyvi irattárában és Begaszentgyörgy község előljárási irodájában megtekinthetők.

Kelt a nagybecskereki kir. törvényszék telekkönyvi hatóságánál 1892. február 2-án.

Hadzsics, kir. tszéki biró.

Nyomatott a kiadó Pleitz Fer. Pálnál Nagybecskereken.